

Kardiotoksičnost pri bolnicah z nizkim do zmernim kardiovaskularnim tveganjem, ki so prejemale zdravila proti HER2. Prospektivna raziskava s kardialno magnetno resonanco

Cheng S, Deng M, Qi L, Li F, Chen J, Cui S, Wang Y, Liu J, Fan Y, Xie L, Wang J

Izhodišča. Namen raziskave je bil ovrednotiti kardiotoksičnost pri bolnicah, ki smo jih zdravili z zdravili proti HER2 in so imele nizko do zmerno tveganje za kardiovaskularne zaplete. Uporabili smo slikanje z magnetno resonanco srca (CMR).

Bolniki in metode. Med januarjem 2021 in decembrom 2022 smo v prospektivno raziskavo vključili bolnice s pozitivnim HER2 rakom dojke, pri katerih smo pred zdravljenjem in med njim naredili preiskavo CMR. Sledili smo jih 3–5 mesecev ter 6–12 mesecev po pričetku zdravljenja in pri vsaki bolnici na začetku zdravljenja ocenili tveganje za kardiovaskularno toksičnost.

Rezultati. Obravnavali smo 35 bolnic s pozitivnim HER2 rakom dojke (stare $48,86 \pm 10,34$ let). Nizko tveganje za kardiovaskularno toksičnost je imelo 89 %, zmerno pa 11 % bolnic. S kontrolno CMR smo pri 9 (25,71 %) bolnicah ugotovili, da se je pojavila motnja srčnega delovanja. Ob prvem sledenju so se v primerjavi z izhodiščnim stanjem opazno zmanjšali iztisni delež levega prekata, indeks utripnega volumna srca, indeks minutnega volumna srca in absolutne vrednosti deformacije, ki so jih spremljale višje vrednosti T1 in T2 ter indeks končnega sistoličnega volumna ($p \leq 0,002$). Ob drugem sledenju so se vrednosti T1 in T2 vrnile skoraj na izhodiščno vrednost. Pri indeksu minutnega volumna srca je bilo opaziti kontinuirano upadanje ($p = 0,022$), medtem ko so bile druge spremenljivke podobne ($p > 0,05$). Poleg tega je vrednost T1 ob prvem sledenju pokazala izrazito povečanje pri bolnikih s stopnjo 1 do 3 dejavnikov tveganja za srčno-žilno toksičnost v primerjavi z bolnicah brez dejavnikov tveganja ($p \leq 0,043$).

Zaključki. Zgodnja kardiotoksičnost med zdravljenjem z anti-HER2 se je pogosto pojavila pri bolnicah z majhnim do zmernim kardiovaskularnim tveganjem. Upoštevanje spremembe vrednosti T1 lahko pomaga pri vrednotenju specifičnega obsega manjših tkivnih poškodb.